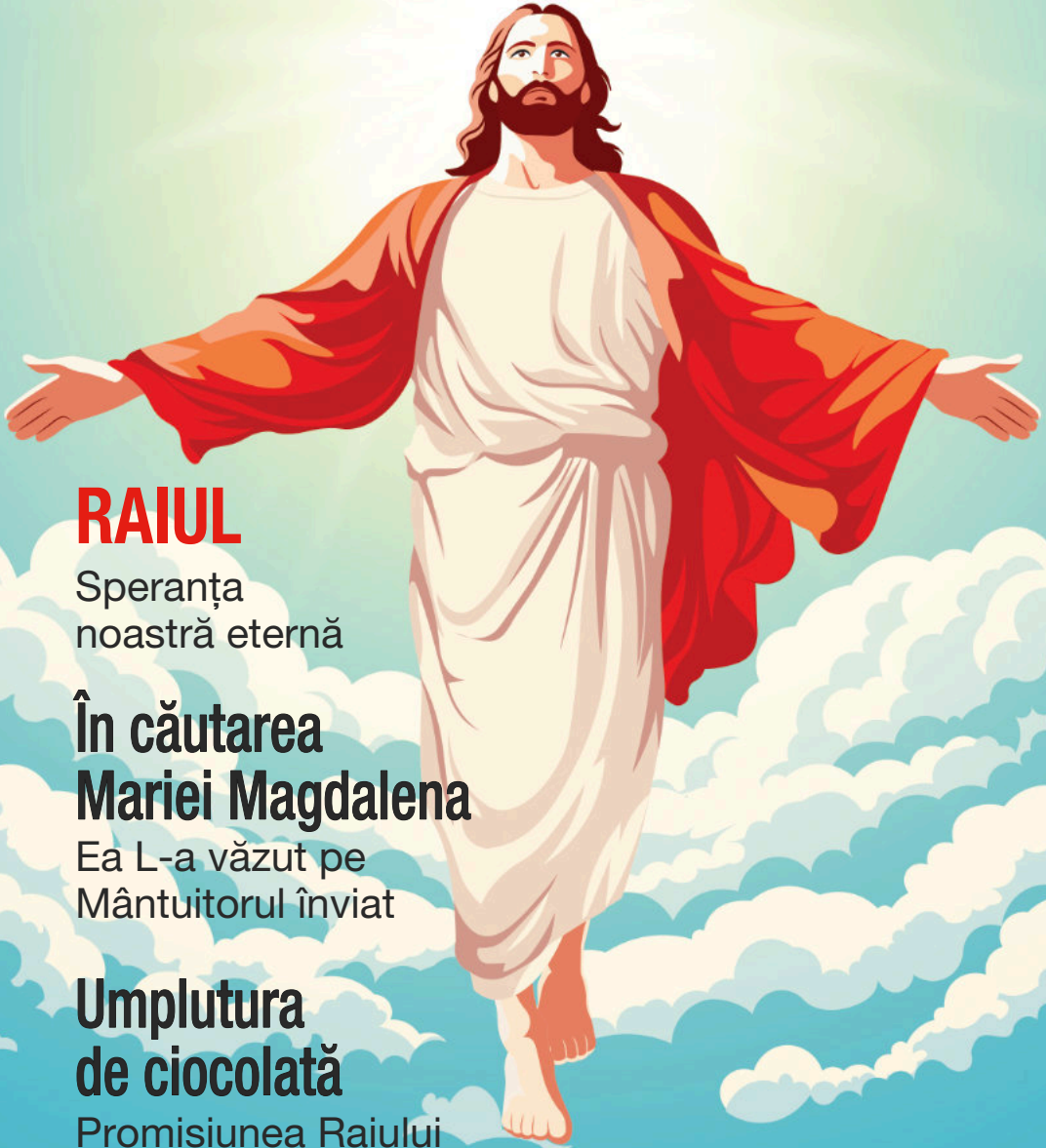

ÎȚI POATE OFERI VIAȚA MAI MULT? POȚI SCHIMBA LUMEA?

CONTACTS

RAIUL

Speranța
noastră eternă

În căutarea Mariei Magdalena

Ea L-a văzut pe
Mântuitorul înviat

Umplutura de ciocolată

Promisiunea Raiului

NOTA EDITORULUI PAȘTELE ADUCE SPERANȚA RAIULUI

Creștinii din toată lumea vor sărbători luna aceasta Paștele. În funcție de țară și de cultură, există diferite obiceiuri de sărbătorire, de la întâlniri de familie până la ceremonii religioase. În unele țări există tradiția de a te alătura unei procesiuni care simbolizează (recrează) drumul crucii. În alte țări, oamenii participă la slujbe religioase dimineața în duminica Paștelui sărbătorind învierea. În ultima vreme multe familii și-au făcut obiceiul să se adune și să vizioneze filmul lor preferat despre viața lui Iisus. De oriunde ești și orice tradiții de Paști ai avea, noi îți recomandăm să-ți faci timp să citești din oricare dintre Evangheliile despre evenimentele Paștelui: trădarea lui Iisus, crucificarea și învierea Sa. (Vezi Matei 26-28; Marcu 14:16; Luca 22-24; Ioan 18:21.)

Revista din această lună sărbătorește Paștele sărbătorind Raiul! Ce ne face să ne gândim la Rai de Paști? Faptul că Hristos a învins moartea prin sacrificiul Lui pe cruce și învierea Sa triumfală! De la prima carte datată a Vechiului Testament, cartea lui Iov, oamenii priveau în expectativă la venirea lui Mesia și și-au păstrat speranța Raiului. Iov 19:25-27 spune:

Știu că Răscumpărătorul meu este viu și că se va ridica la urmă pe pământ.

Chiar dacă mi se va nimici pielea și chiar dacă nu voi mai avea carne, voi vedea totuși pe Dumnezeu.

Îl voi vedea și-mi va fi binevoitor; ochii mei Îl vor vedea și nu ai altuia.

Sufletul meu tânjește de dorul acesta înăuntrul meu.

Da, Raiul și reuniunea noastră cu Hristos este speranța noastră glorioasă și viitorul nostru, așa cum le-a promis El ucenicilor: „Peste puțină vreme, lumea nu Mă va mai vedea, dar voi Mă veți vedea; pentru că Eu trăiesc și voi veți trăi” (Ioan 14:19).

Articolele din această lună ne hrănesc cu siguranță credința și ne încurajează inimile atunci când citim nenumăratele promisiuni care ne conduc către eternitate – eternitatea care începe atunci când ne deschidem inimile lui Iisus, după cum se explică în articolul „Raiul: speranța noastră eternă”, din paginile 4-6.

În această ediție de Paști am inclus și un articol de Ruth Davidson, o istorisire minunată despre Maria Magdalena, care a fost prima persoană ce l-a văzut pe Iisus în dimineața învierii. Să avem cu toții un Paște binecuvântat contemplând la sacrificiul suprem, pe cruce, și la victoria finală, învierea.

AMY JOY MIZRANY

Umplutura de ciocolată

Stăteam cu o prietenă la un stand de patiserie, dezbătând opțiunile.

„Aș vrea croissantul cu ciocolată, dar doar dacă are și umplutură de ciocolată!”

„Cred că are”, i-am zis eu.

Am încercat să observăm croissanturile, dar nu puteam spune după cum arătau pe exterior dacă aveau ascunsă în interior acea umplutură delicioasă de ciocolată.

„Ești sigură?”

„Da. Am mai cumpărat de la acest magazin iar croissanturile au întotdeauna ciocolată în interior.”

Atunci eu și prietena mea ne-am cumpărat fiecare câte unul și când am mușcat din el am fost încântate să găsim ciocolata dulce în mijloc, așa cum sperasem. Eu am crezut că avea umplutura delicioasă fiindcă mai mâncasem din acel tip de croissant și avea.

Pentru mine Raiul poate fi comparat cu acel mijloc ascuns de ciocolată. Bazându-ne pe ceea ce *vedem*, nu putem fi *siguri* că este așa. Dar cum putem fi absolut siguri că Raiul este real?

Ei bine, Raiul este promis în Cuvântul lui Dumnezeu. „Binecuvântat să fie Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos, care, după îndurarea Sa cea mare, ne-a născut din nou prin învierea lui Iisus Hristos din morți, la o nădejde vie și la o moștenire nestrăicătoare și

neîntinată, și care nu se poate veșteji, păstrată în ceruri pentru voi. Voi sunteți păziți de puterea lui Dumnezeu, prin credință, pentru mântuirea gata să fie descoperită în vremurile de apoi” (1 Petru 1:3-5).

Raiul este moștenirea noastră incoruptibilă, un loc unde nu vor mai fi lacrimi, moarte, plâns sau durere (Apocalipsa 21:4). Eu nu pot vedea Raiul încă, dar am văzut împlinindu-se multe dintre *celelalte* promisiuni ale lui Dumnezeu.

Mila Lui este nesfârșită și se înnoiește în fiecare zi (Plângeri 3:22-23). El îmi dă speranță și un viitor (Ieremia 29:11). El îmi dă pace (Filipeni 4:7). El nu mă părăsește niciodată (Evrei 13:5). Acestea sunt unele dintre promisiunile din Cuvântul lui Dumnezeu pe care am văzut că El le-a împlinit și mai sunt multe altele.

Eu cred că voi avea viață veșnică cu Iisus în Rai, un loc ce depășește orice imaginație (1 Corinteni 2:9), pentru că am trăit împlinirea altor promisiuni ale lui Dumnezeu. El s-a dovedit întotdeauna adevărat Cuvântului Său. Fiecare cuvânt pe care Domnul l-a promis a fost împlinit (Iosua 23:14).

Raiul este promis tuturor celor care cred în Iisus și îl primesc. Dumnezeu nu a ratat niciodată să-și țină promisiunile și putem fi siguri că nu va rata nici în continuare.

RAIUL:

SPERANȚA NOASTRĂ ETERNĂ

Uneori durerile, eșecurile și dezamăgirile acestei vieți pot fi o povară pe inimile noastre. Când lucrurile nu merg așa cum dorim sau când suferim vreo provocare sau vreo pierdere personală, sau când vedem suferința umană în lumea din jurul nostru, stresul ne poate face să ne întrebăm dacă ceea ce facem noi chiar contează. Este posibil să aduci schimbare în lume acolo unde este război, sărăcie, nedreptate, răutate, lăcomie sau opresiune?

Când luăm în considerare problemele acestei lumi, perspectiva nu pare foarte promițătoare. Însă în astfel de momente putem găsi mângâiere în Cuvântul lui Dumnezeu și în promisiunile Sale pentru o lume mai bună. „Seara vine plânsul”, spune Biblia, „iar dimineața, veselia” (Psalmul 30:5). Pentru cei ce îl iubesc pe Dumnezeu, dimineața glorioasă a Raiului va veni după umbrele și noaptea acestei vieți.

Toate dezamăgirile, visele spulberate și experiențele negre din viața aceasta vor fi lăsate în urmă și vor fi depășite atunci când va veni gloriosul răsărit al Raiului. Biblia promite că „suferințele din vremea de acum nu sunt vrednice să fie puse alături cu slava viitoare, care are să fie descoperită față de noi” (Romani 8:18). În cartea Apocalipsa, citim că Dumnezeu „va șterge orice lacrimă din ochii lor” și că „nu va mai fi nici tânguire, nici țipăt, nici durere, pentru că lucrurile dintâi au trecut” (Apocalipsa 21:4). Nu vor mai fi nici lacrimi, nici suferință, nici moarte, nici durere.

Când Iisus îi pregătea pe ucenici pentru moartea și plecarea Sa iminentă, El a spus: „Eu Mă duc să vă pregătesc un loc. Și după ce Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu,

să fiți și voi” (Ioan 14:2-3). După descrierea din Apocalipsa capitolele 21 și 22, Raiul – căminul tuturor creștinilor din toate timpurile – este un loc minunat, grandios, uimitor, care îți taie respirația. Străzile din Rai sunt descrise ca fiind din aur, iar în interior, când treci de porțile strălucitoare de perle, nu este nevoie de vreo lampă sau de soare, pentru că Dumnezeu Însuși este lumina (Apocalipsa 22:5).

Poți să vizualizezi o lume fără moarte, durere, teamă sau boală – o societate în care toți lucrează împreună în armonie, cooperare și dragoste? Un astfel de loc uimitor aproape că depășește imaginația noastră. Biblia spune că „lucruri pe care ochiul nu le-a văzut, urechea nu le-a auzit și la inima omului nu s-au suit, așa sunt lucrurile pe care le-a pregătit Dumnezeu pentru cei ce-L iubesc” (1 Corinteni 2:9).

O diferență majoră între viața pe pământ și cea din Rai este că Raiul este un tărâm perfect, un loc plin de prezența lui Dumnezeu. În Rai ne bucurăm de frumusețea și de minunățiile pe

care le avem aici pe pământ, dar fără durerea, goliciunea, singurătatea și teama care ne constrâng adesea, și fără egoismul, lăcomia, ura și distrugerea pe care le vedem în lume în jurul nostru.

Împărăția lui Dumnezeu va fi plină de iubire, de frumusețe, de pace, de bucurie și de compasiune. Dar, mai presus de toate, va fi plină de iubirea celui care ne iubește mai presus decât oricine – Dumnezeu însuși. Biblia ne spune că Dumnezeu *este* dragoste (1 Ioan 4:8). De aceea casa Lui, împărăția Raiului, este o casă de iubire, un loc unde nu va mai fi nici durere, nici respingere, nici pierdere și nici singurătate (Apocalipsa 21:4).

Contemplând speranța pe care o avem în Rai și vizualizând ceea ce ne așteaptă, ne ajută să ne amintim că încercările acestei vieți prezente nu se compară cu slava care ne-a fost promisă în Hristos Iisus. Acesta este unul dintre motivele pentru care Moise a reușit să îndure tot ce a îndurat, fiindcă „avea ochii pironiți pe răsplătire... a rămas neclintit ca și cum ar fi văzut pe Cel ce este nevăzut” (Evrei 11:26-27). El a perseverat prin dificultățile cu care s-a confruntat fiindcă și-a ținut ochii ațintiți pe viitorul glorios promis de Dumnezeu.

Toți marii bărbați și marile femei ale credinței din Vechiul Testament menționați în Evrei 11 s-au considerat pelerini și străini în această lume deoarece căutau o cetate construită de Dumnezeu și o țară care să le aparțină. Au fost capabili să îndure tot felul de dificultăți pe acest pământ, chiar și persecuție și moarte, fiindcă priveau înainte cu anticipare către acel oraș (Evrei 11:10-16).

Mulți oameni cred că împărăția lui Dumnezeu va deveni o realitate doar atunci când mor, însă Iisus a spus: „Împărăția lui Dumnezeu nu vine în așa fel ca să izbească privirile. Căci Împărăția lui Dumnezeu este înăuntrul vostru.

nia noastră de a căuta și de a urma adevărul Lui. Mântuirea este un dar de la Dumnezeu realizat prin transformarea miraculoasă a vieților noastre atunci când am crezut în Hristos și în învierea Lui și când L-am primit ca Domn și Mântuitor. „Dar tuturor celor ce L-au primit, adică celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul să se facă copii ai lui Dumnezeu” (Ioan 1:12).

Isus a deschis ușa vieții veșnice în împărăția Sa pentru fiecare dintre noi prin moartea Sa pe cruce. Dragostea Sa depășește tot ce putem noi înțelege sau vedea cu ochii noștri aici pe pământ. Iubirea Lui poate umple orice gol și poate vindeca orice durere. Iubirea lui Dumnezeu poate aduce bucurie acolo unde este suferință, răset acolo unde este durere și împlinire acolo unde lipsește scopul în viață.

Odată ce intrăm în împărăția lui Dumnezeu, El ne însărcinează să împărțim vestea bună cu alții, ca și ei să poată cunoaște în viețile lor bucuria și salvarea Lui – atât în viața aceasta cât și în cea următoare. Când investim din timpul și din resursele noastre pentru valorile eterne – împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui (Matei 6:33) – ne adunăm comori în cer care vor dura pentru totdeauna. „Pentru că unde este comoara voastră, acolo va fi și inima voastră” (Matei 6:20-21).

”

Dacă nu L-ai primit încă pe Isus ca Mântuitor, o poți face chiar acum rugându-te această rugăciune:

Isus, cred că Tu ești Fiul lui Dumnezeu și că ai murit pentru mine și ai înviat din morți. Te rog să mă ierți pentru toate păcatele mele. Te rog să vii în inima și în viața mea. Te rog să mă umpli cu iubirea Ta și cu Duhul Tău cel Sfânt și să-mi dai darul Tău al vieții veșnice. Amin.

„Împărăția lui Dumnezeu este aproape; pocăiți-vă și credeți în Evanghelie” (Luca 17:20-21; Marcu 1:15). Nu trebuie să așteptăm până murim ca să intrăm în împărăția lui Dumnezeu. De fapt, dacă L-ai primit pe Isus ca Mântuitor, împărăția Lui este în tine.

Noi, cei care îl cunoaștem și îl iubim pe Dumnezeu și avem Duhul Lui în noi cunoaștem deja împărăția cerurilor și lucrăm să aducem împărăția Sa și altora. Însă aceasta este doar o degustare a moștenirii noastre din Rai. Cuvântul lui Dumnezeu ne spune: „Și voi, după ce ați auzit Cuvântul adevărului (Evanghelia mântuirii voastre), ați crezut în El și ați fost pecetluitți cu Duhul Sfânt care fusese făgăduit și care este o arvună a moștenirii noastre, pentru răscumpărarea celor câștigați de Dumnezeu, spre lauda slavei Lui” (Efeseni 1:13-14).

Ca să intrăm în împărăția Lui spirituală, Isus a spus că trebuie să fim născuți din nou: „Dacă un om nu se naște din nou, nu poate vedea Împărăția lui Dumnezeu” (Ioan 3:3). Nu ne putem salva prin munca noastră, prin bunătatea noastră, prin încercarea noastră de a ține legile Lui și de a-L iubi, sau chiar prin străda-

ROSANE CORDOBA

CUM PUTEM ȘTI CĂ SUNTEM MÂNTUIȚI?

Când fiul meu mai mic avea 14 ani s-a înscris la un curs biblic în pregătire pentru botez. La sfârșitul cursului pastorul și-a întrebat elevii cum pot fi siguri că sunt mântuiți. A urmat o tăcere. Apoi fiul meu a spus simplu: „Pentru că așa ne spune Biblia!”

Mai târziu, pastorul mi-a spus despre răspunsul lui și mi-a zis: „Am predat aceste cursuri mulți ani la rând și foarte puțini oameni au răspuns corect la această întrebare!” Am fost mândră de fiul meu dar, în același timp, m-am întristat deoarece subiectul mântuirii sufletelor noastre nu este înțeles de mulți.

Eu am crescut într-o familie creștină. Știam pe de rost Cele Zece Porunci, ceva povești evanghelice și multe rugăciuni tradiționale, dar nimeni nu-mi spusese cum puteam fi iertată de păcatele mele ca să am siguranța că voi merge în Rai după ce voi muri.

Apoi, pe când aveam 18 ani, am spus o rugăciune simplă de a-l primi pe Iisus în inima mea și am văzut o mare schimbare în viața

mea. Am început să mă simt mai împăcată și mai bucuroasă, m-am eliberat de patima drogurilor și am simțit prezența lui Dumnezeu mai aproape de mine. Dar am făcut legătura între aceste schimbări și rugăciunea mea de mântuire doar atunci când cineva mi-a dat un Nou Testament și am citit Evangheliile.

Un prieten de-al meu, după ce L-a primit pe Iisus ca Mântuitor, a avut un vis în care mai multe voci își exprimau multe opinii și filozofii, dar apoi a început să vorbească o altă voce, iar celelalte voci nu s-au mai auzit. Această voce, care el a înțeles că era a lui Iisus, i-a spus: „De acum înainte tu îmi vei sluji Mie în toate zilele vieții tale”. După acest vis el și-a dedicat viața lui Iisus.

Unii au astfel de experiențe supranaturale, alții nu au, însă, după cum spune Biblia, dacă L-ai primit pe Iisus în inima ta și L-ai acceptat pe El ca Mântuitor, vei avea viața veșnică (Ioan 3:16). Mântuirea este un dar de la Dumnezeu pentru fiecare dintre noi.

SPERANȚA RAIULUI ÎN VREMURILE DE DURERE

G.L. ELLENS

Când am primit emailul că fratele meu, John, a murit pe neașteptate de atac de cord, am fost șocată și devastată. John avea doar 50 de ani – prea tânăr să părăsească acest pământ, am gândit eu – mai ales că vorbisem de curând cu el să ne reîntâlnim, după 15 ani în care fusese departe unul de altul.

Gândul de a nu-l mai vedea niciodată pe John în viața asta m-a copleșit. Mă durea inima. Atunci mi-am amintit cântecul pe care lui îi plăcea să-l cânte:

Raiul e aici,
E aici chiar acum.
Raiul e aici
Și eu îți pot spune cum:
Pe Iisus de îl cunoști
Înseamnă Raiul aici jos.
Raiul e aici,
E aici chiar acum!

John chiar a trăit după acest cântec. Credința în Iisus l-a susținut întreaga lui viață. El a fost devotat să-i ajute pe alții, a slujit chiar ca profesor voluntar într-o rezervație indiană din Dakota de Nord. Din păcate acea experiență l-a dus și pe căi mai întunecate și a devenit alcoolic. Totuși, John și-a găsit puterea în Iisus ca să-și revină și sărbătorească 10 ani de sobrietate. Dar apoi s-a confruntat cu o altă provocare: diagnosticul de tulburare bipolară severă, din care cauză a trebuit să ia medicamente anti-psihoză.

Iar acum, acest atac de cord la 50 de ani! Într-o zi John nu se prezentase la muncă și un prieten îngrijorat l-a căutat acasă și l-a găsit întins pe podeaua bucătăriei. Se pare că suferise un atac de cord puternic ce i-a luat viața într-o clipă. În durerea mea, m-am mângâiat cu gândul că John este acum în Rai cu Domnul.

Iisus, care a trăit ca ființă umană pe pământ, i-a învățat pe ucenicii Săi să se roage astfel: „Vie Împărăția Ta; facă-se voia Ta, precum în cer și pe pământ” (Matei 6:10). Raiul este un loc către care privesc credincioșii – un loc fără lacrimi, fără durere, fără moarte (Apocalipsa 21:4). Tot ce este greșit în lumea asta va fi îndreptat acolo, când ne vom uni cu Iisus și vom trăi într-o relație de iubire cu El și unul cu celălalt.

Iisus ne-a învățat să aducem o parte din Rai pe pământ deoarece calitățile Raiului – pacea, iubirea și dreptatea – sunt bune pentru noi și aici, nu doar în eternitate. Dorința lui Dumnezeu este ca Raiul să înceapă de aici și acum. Cuvintele lui Iisus pentru ucenicii Lui au fost: „Împărăția cerurilor este aproape”. I-a instruit să-i vindece pe cei bolnavi, să-i învie pe morți și să scoată demonii, amintindu-le că „Fără plată ați primit, fără plată să dați” (Matei 10:7-8). Acest mesaj este relevant și în ziua de azi.

Raiul este realitatea eternă după ce murim, dar este și o realitate prezentă. Nu înseamnă să pretinzi că lumea este perfectă sau fără probleme. Înseamnă să recunoști că lumea sfărâmată din jurul tău este parte din planul lui Dumnezeu de a aduce vindecare și speranță. Noi aducem Raiul pe pământ ajutând oamenii să-L cunoască pe Iisus și să umble cu El zilnic. Iisus întruchipează prioritățile lui Dumnezeu de iubire necondiționată, iertare generoasă și că-L iubește pe Tatăl cu toată inima Lui (Marcu 12:30-31). El ne invită să facem și noi la fel.

Gândindu-mă la John, Iisus și Raiul mi-a adus mângâiere și pace. Mi-am șters lacrimile și am dormit bine în noaptea aceea. În dimineața următoare, pășind în curtea din spate, am văzut ceva ce mi-a tăiat respirația: ramurile cele mai de sus ale unui copac mare erau împletite într-o formă ca de inimă. Mi-a amintit de inima plină de iubire a lui Dumnezeu. Am simțit o pace imensă care m-a copleșit știind că John este în Rai, învăluit în dragostea lui Dumnezeu.

CE E MAI BUN URMEAZĂ SĂ VINĂ

Într-o zi veți citi în ziar că D.L. Moody, din East Northfield, este mort. Să nu credeți nici un cuvânt. În acel moment eu voi fi mai viu ca niciodată. Doar că am mers sus; am părăsit locuința aceasta veche de lut ca să mă mut într-o casă nemuritoare, un trup pe care moartea nu îl poate atinge.

– *Dwight L. Moody, evangelist american (1837-1899)*

Raiul, în toată gloria lui, poate fi rezumat într-un cuvânt: Hristos. El este lumina creației, bucuria întregii vieți și, mai presus de toate, dragostea cea mai profundă din sufletele noastre. Să îl accepți pe El înseamnă să pătrunzi sensul vieții și puterea eternă a lui Dumnezeu.

– *Bettie J. Eadie, a supraviețuit la o experiență de viață după moarte și a scris „Embrace by the Light (Învăluit de Lumină)”*

Lasă în urmă ce este doar bun, în schimb pentru ceea ce este etern.

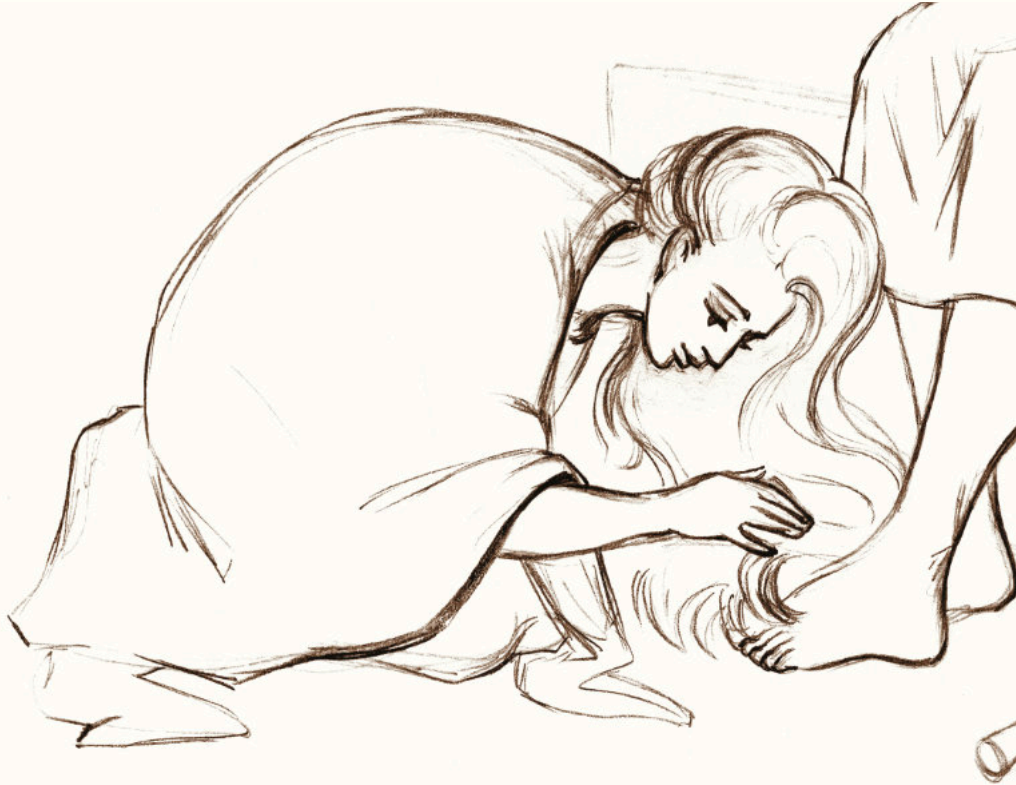
– *Proberu spaniol*

Moartea nu este decât trecerea dintr-o cameră în alta. Dar pentru mine va fi ceva diferit. Pentru că în camera cealaltă eu voi putea vedea.

– *Helen Keller, scriitoare și activistă americană, oarbă și surdă din copilărie (1880-1968)*

Bucuriile Raiului vor compensa, cu siguranță, necazurile pământului. Moartea este doar un râu îngust pe care îl treci repede. Timpul, cât de scurt – eternitatea, cât de lungă! Moartea, cât de succintă – nemurirea, fără sfârșit!

– *Charles Spurgeon, predicator și scriitor englez (1834-1892)*

RUTH DAVIDSON

În căutarea MARIEI MAGDALENA

Timp de secole s-au vehiculat tot felul de versiuni și de interpretări ale poveștii Mariei Magdalena (numită și Maria din Magdala), una dintre figurile feminine de frunte din Noul Testament. Pe lângă femeile menționate în Biblie, ea a fost cea mai controversată.

Din amintirile mele timpurii, Maria Magdalena a fost etichetată ca o prostituată infamă, eliberată de șapte demoni. Cu toate acestea, odată ce am început să studiez eu însămi evangheliile, nu am găsit ca Matei sau Ioan să fi menționat ceva că ea să fi avut demoni sau să fi fost demoralizată sau pătată. Ei s-au concentrat asupra loialității Mariei față de Mântuitor.

Maria Magdalena se evidențiază ca fiind una dintre persoanele prezente la baza crucii

când Iisus a fost crucificat. Ea a fost la mormânt când Iisus a fost înmormântat și a fost prima care L-a văzut după înviere. Apoi Iisus i-a dat Mariei însărcinarea de a spune și celorlalți ucenici despre învierea Lui.

Viața acestei femei galileene din Magdala este fără îndoială plină de mister. Prea puțin este scris despre ea. În toate cele patru evangheliile, Maria este menționată împreună cu alte câteva femei care L-au urmat pe Iisus și s-au îngrijit de El cât timp a fost în Galileea, iar apoi au venit cu El în Ierusalim.

De prima oară când L-a auzit pe Iisus vorbind, Maria a fost profund mișcată încât a căutat să audă mai mult din cuvintele Lui de adevăr, care erau diferite de ceea ce auzise ea până

atunci.

După convertire, devoțiunea Mariei față de Iisus a fost așa de mare încât ea și-a dedicat întreaga viață pentru a-L sluji pe El. Ea L-a urmat cât și-a cărat crucea pe Drumul Calvarului. Pe când se apropiau de Golgota, puțini au rămas la picioarele crucii. Dintre cei menționați sunt Maria, mama Domnului; Ioan, ucenicul preaiubit; Maria, nevasta lui Clopa; și Maria Magdalena. Devastată și cu inima frântă, ea a rămas până când Hristos și-a dat ultima suflare cu cuvintele: „S-a isprăvit!” (Ioan 19:25-30).

A privit, s-a minunat și a plâns în liniște. Tristețea ei profundă era de nedescris. Maria a văzut brutalitatea crucii și ororile suferinței lui Hristos, pe când majoritatea ucenicilor fugiseră de la locul scenei și se ascuseseră de frică. Ea nu a putut pleca. Ea s-a simțit obligată să stea alături de Domnul și de Mântuitorul ei! Devoțiunea din inima ei n-a putut fi stinsă de pericolul și amenințarea morții.

Foarte devreme în prima zi a săptămânii, pe când era încă întuneric, Maria Magdalena s-a dus la mormântul lui Iisus și a văzut că piatra de la intrare fusese dată la o parte. Cu răsufierea tăiată, ea a alergat imediat la Simon Petru și la Ioan și le-a spus că cineva îl luase pe Domnul din mormânt și că nu știa unde îl dusesese.

Ucenicii au alergat la mormânt și au văzut și ei că mormântul era gol, apoi s-au întors acasă. Însă Maria a mai stat la mormânt plângând. Plângând, s-a uitat în mormânt și a văzut doi îngeri stând acolo. Erau îmbrăcați în alb, unul la cap și altul la picioare unde trebuia să fie trupul lui Iisus. Ei i-au spus: „Femeie, pentru ce plângi?”

Ea le-a răspuns: „Pentru că au luat pe Domnul meu și nu știu unde L-au pus”. După ce a spus asta s-a întors și l-a văzut pe Iisus stând acolo. Dar nu L-a recunoscut.

Iisus i-a vorbit: „Femeie, pentru ce plângi?” Crezând că este grădinarul, ea i-a spus: „Domnule, dacă L-ai luat, spune-mi unde L-ai pus și mă voi duce să-L iau”. Iisus i-a zis: „Marie!” Ea s-a întors și i-a zis în evreiește: „Rabuni!” adică „Învățătorule!”.

El i-a răspuns: „Nu mă atinge, căci încă nu M-am suit la Tatăl Meu. Ci, du-te la frații Mei și spune-le că Mă sui la Tatăl Meu și Tatăl vostru, la Dumnezeu Meu și Dumnezeu vostru”. (Vezi Ioan 20:1-17.)

Într-o perioadă în care femeilor nu li se dădea prea mult credit, Iisus s-a arătat mai întâi Mariei și a trimis-o pe ea să transmită ucenicilor vestea glorioasă a învierii Sale.

PĂSTRĂM ÎNDOITURA

MARIE ALVERO

Recent, o tânără care este prietenă cu fiica mea, când a dat cu spatele, mi-a lovit mașina și a creat o îndoitură și niște zgârieturi în tabla mașinii. Fata s-a oferit să plătească stricăciunile și ne-am interesat cât ar costa reparațiile. Ar fi fost cam 3000 \$, ceea ce ni s-a părut cam mult să-i cerem ținând cont că ea muncea din greu să-și plătească și facultatea. I-am explicat atunci că nu ni s-a părut rezonabil să-i cerem așa de mulți bani. Fata a fost foarte recunoscătoare, iar noi am știut atunci că am procedat corect. Mașina mea este destul de veche și eram mulțumiți dacă ne mai ținea vreo câțiva ani, chiar dacă nu arăta prea frumos, așa că am păstrat îndoitura.

Cu toții avem nevoie de iertarea păcatelor pentru „îndoiturile” din viețile noastre. M-am gândit că această situație este o bună ilustrație despre motivul pentru care avem nevoie de moartea lui Iisus pe cruce. Nu putem câștiga iertarea lui Dumnezeu. Iisus a ales să ne plătească datoria. „Dacă cineva a păcătuit, avem la

Tată un Mijlocitor, pe Iisus Hristos, Cel Ne-prihănit. El este jertfa de ispășire pentru păcatele noastre; și nu numai pentru ale noastre, ci pentru ale întregii lumi” (1 Ioan 2:1-2).

Este interesant că ceva așa de obișnuit precum o îndoitură în tabla mașinii poate să mă învețe ceva așa de profund. Chiar dacă eu iertam pe cineva, îmi arăta clar și cât de mult aveam eu însămi nevoie de iertare și de împăcare cu Dumnezeu. Tot așa cum ce își putea permite acea fată să plătească nu era îndeajuns, nici eforturile mele de auto-răscumpărare nu erau îndeajuns. Așa că „îndoitura” rămâne.

Indiferent cât de mult îi iert eu pe alții nu va ajunge să fie nici pe-aproape cât de mult m-a iertat Iisus pe mine. O datorie pe care nu aș fi putut s-o plătesc mi-a fost ștersă de moartea lui Iisus. Nu cred că ne gândim suficient de des la asta. Ne amintim repede ce ne datorează alții nouă, dar uităm ce am primit. – În cazul acesta, darul iertării pentru toate păcatele noastre.

DEPĂȘIND ZONA FANTOMĂ

UDAY PAUL

Nu pot să nu observ că în zilele noastre distincția dintre bine și rău din filme este tot mai neclară. Cu câteva decade în urmă, majoritatea filmelor ilustrau valori și delimitau mai clar între bine și rău, iar, de obicei, la final triumfa binele împotriva răului.

Un film care mi-a plăcut ca adolescent a fost „Supergirl” (1984). În acel film, Kara Zor-El, așa numită Supergirl, este transportată pe Pământ din Argo City din spațiu. Ea caută o sursă de energie numită Omegahedron. Adversara ei pe Pământ este o femeie pe nume Selena, care se ocupă de ocultism și avea puteri negative. Selena caută să domine lumea. Există o luptă pentru Omegahedron, fiindcă cel care îl are poate controla întreg Pământul. Selena ajunge să aibă Omegahedronul și îi folosește puterea pentru scopurile ei rele. Apoi este o confruntare între ea și Kara. Selena o învinge pe Kara și o trimite în Zona Fantomă, care este o închisoare dimensională.

Acolo Kara își dă seama că și-a pierdut puterile supernaturale și a devenit o fantomă a fetei care era înainte. Apoi se întâlnește cu Zaltar, care fusese mentorul ei în Argo City, și care se exilase singur în acea zonă. El o încurajează să nu renunțe. În final Kara se ridică victorioasă din Zona Fantomă, cu puterile restabilite. Revine pe Pământ și, după o luptă titanică cu Selena cea rea, îi ia Omegahedronul și se întoarce în Argo City, acolo unde îi este locul.

Privesc asta ca pe o analogie a evangheliei. Iisus a venit pe Pământ să răscumpere și să adu-

că salvare omenirii. El a respins oferta Satanei de putere și bogăție și, în schimb, a ales să facă voia Tatălui care L-a trimis (Evrei 10:7). El a fost uns cu puterea Duhului Sfânt și a mers peste tot făcând bine și vindicându-i pe toți cei oprimați fizic și spiritual de diavol (Fapte 10:38). În bătălia împotriva răului, Iisus a rezistat până într-acolo încât și-a vărsat sângele pe cruce și a fost surghiunit în „zona fantomă” – „în inima pământului” (Evrei 12:4; Matei 12:40).

Totuși, după trei zile El s-a înălțat, triumfător, din mormânt ca să fie ridicat în slăvi la dreapta Tatălui în Ceruri (Fapte 2:32-33). El se va reîntoarce într-o bună zi pe Pământ cu multă putere și autoritate și va distruge forțele răului. Pământul va fi redat conducătorului său de drept și va fi condus cu corectitudine și dreptate (Isaia 9:7). Acesta este un viitor minunat către care să privim!

PUTEREA ÎNVIERII

Învierea lui Iisus a fost prezisă în Vechiul Testament

Psalmul 16:10: Căci nu vei lăsa sufletul meu în Locuința morților, nu vei îngădui ca preiubitul Tău să vadă putrezirea.

Învierea lui Iisus din morți este un fapt istoric, confirmat de martori oculari.

Fapte 1:2-3: ...până în ziua în care S-a înălțat la cer, după ce, prin Duhul Sfânt, dăduse poruncile Sale apostolilor pe care-i alesese. După patima Lui, li S-a înfățișat viu, prin multe dovezi, arătându-li-Se deseori, timp de patruzeci de zile, și vorbind cu ei despre lucrurile privitoare la Împărăția lui Dumnezeu.

Fapte 10:40-41: Dar Dumnezeu L-a înviat a treia zi și a îngăduit să se arate, nu la tot norodul, ci nouă, martorilor aleși mai dinainte de Dumnezeu, nouă, care am mâncat și am băut împreună cu El după ce a înviat din morți.

Fapte 13:30-31: Dar Dumnezeu L-a înviat din morți. El S-a arătat, timp de mai multe zile, celor ce se suiseră cu El din Galileea la Ierusalim și care acum sunt martorii Lui înaintea norodului.

1 Corinteni 15:3-6: V-am învățat înainte de toate, așa cum am primit și eu: că Hristos a murit pentru păcatele noastre, după Scripturi; că a fost îngropat, și a înviat a treia zi, după Scripturi; și că S-a arătat lui Chifa, apoi celor doisprezece. După aceea S-a arătat la peste cinci sute de frați deodată, dintre care cei mai mulți sunt încă în viață.

2 Petru 1:16: V-am făcut cunoscut puterea și venirea Domnului nostru Iisus Hristos, nu întemeindu-ne pe niște basme meșteșugit alcătuite, ci ca unii care am văzut noi înșine cu

ochii noștri mărirea Lui.

(Vezi și: Matei 28:1-9; Luca 24:13-53; Ioan 20:1-17.)

Iisus are puterea să dea viață veșnică celor ce cred în El.

Ioan 1:12: Dar tuturor celor ce L-au primit, adică celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul să se facă copii ai lui Dumnezeu.

Ioan 3:16: Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică.

Ioan 5:24: Adevărat vă spun că cine ascultă cuvintele Mele și crede în Cel ce M-a trimis are viață veșnică și nu vine la judecată, ci a trecut din moarte la viață.

Ioan 6:40: Voia Tatălui Meu este ca oricine vede pe Fiul și crede în El să aibă viața veșnică; și Eu îl voi învia în ziua de apoi.

Ioan 11:25: Iisus i-a zis: „Eu sunt Învierea și Viața. Cine crede în Mine, chiar dacă ar fi murit, va trăi”.

1 Petru 1:3-4: Binecuvântat să fie Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos, care,

după îndurarea Sa cea mare, ne-a născut din nou prin învierea lui Iisus Hristos din morți, la o nădejde vie și la o moștenire nestrăcioasă și neîntinată, și care nu se poate veșteji, păstrată în ceruri pentru voi.

1 Corinteni 6:14: Și Dumnezeu, care a înviat pe Domnul, ne va învia și pe noi cu puterea Sa.

Trupurile noastre fizice vor fi și ele înviate într-o zi și se vor reuni cu sufletele noastre.

Iov 19:25-27: Dar știu că Răscumpărătorul meu este viu și că Se va ridica la urmă pe pământ. Chiar dacă mi se va nimici pielea și chiar dacă nu voi mai avea carne, voi vedea totuși pe Dumnezeu. Îl voi vedea și-mi va fi binevoitor; ochii mei Îl vor vedea, și nu ai altuia. Sufletul meu tânjește de dorul acesta înăuntrul meu.

Ioan 5:28-29: Nu vă mirați de lucrul acesta; pentru că vine ceasul când toți cei din morminte vor auzi glasul Lui și vor ieși afară din ele. Cei ce au făcut binele vor învia pentru viață; iar cei ce au făcut răul vor învia pentru judecată.

1 Corinteni 15:51-54: Iată, vă spun o taină: nu vom adormi toți, dar toți vom fi schimbați,

într-o clipă, într-o clipită din ochi, la cea din urmă trâmbiță. Trâmbița va suna, morții vor învia nesupuși putrezirii, și noi vom fi schimbați. Căci trebuie ca trupul acesta, supus putrezirii, să se îmbrace în neputrezire, și trupul aceasta muritor să se îmbrace în nemurire. Când trupul acesta, supus putrezirii, se va îmbrăca în neputrezire, și trupul muritor se va îmbrăca în nemurire, atunci se va împlini cuvântul care este scris: „Moartea a fost înghițită de biruință”.

Trupurile noastre nemuritoare înviate vor fi uimitoare față de trupurile noastre din prezent.

Luca 20:36: Pentru că nici nu vor putea muri, căci vor fi ca îngerii. Și vor fi fiii lui Dumnezeu, fiind fii ai învierii.

Filipeni 3:21: El [Iisus Hristos] va schimba trupul stării noastre smerite și-l va face asemenea trupului slavei Sale, prin lucrarea puterii pe care o are de a-și supune toate lucrurile.

1 Ioan 3:2: Preaiubiților, acum suntem copii ai lui Dumnezeu. Și ce vom fi nu s-a arătat încă. Dar știm că, atunci când se va arăta El, vom fi ca El; pentru că îl vom vedea așa cum este.

DE LA IISUS CU DRAGOSTE

SCOPUL MEU ETERN

Pentru mulți oameni viața pare o pistă de curse, unde nu știi încotro te îndrepti sau de ce călătorești într-o anumită direcție. Ei se chinuie să înțeleagă scopul și destinația vieții lor. Dar toți cei ce cred în Mine au siguranța unei vieți cu semnificație și a unei minunate destinații eterne (Ioan 11:25-26).

Există un scop și un plan minunat pentru viața ta, iar Eu am pregătit un loc pentru tine în Rai, pentru ca tu să fii cu Mine pentru totdeauna. Deci, când te confrunți cu provocările și cu dificultățile vieții, să nu fii descurajat (Ioan 14:1-3). Să crezi în Cuvântul Meu și să ai încredere că dificultățile cu care te confrunți nu sunt fără sens ele sunt trepte pentru progres și indicatoare către casa ta eternă.

Într-o zi vei vedea cum fiecare provocare a vieții a fost o treaptă către destinația eternă pe care am avut-o Eu pentru tine. Încredințează-mi Mie fiecare zi a ta și învață din fiecare lucru pe care-l trăiești înainte să-ți vină timpul să părăsești viața ta pământească.

Raiul va fi plin de frumusețe și de glorie și vei fi eliberat de durerea și de suferința pe care ai simțit-o în pământească. Meditează asupra răsplăților ne și a slavei care ți se va arăta, iar asta îți credința să faci față și să depășești încercările și provocările vieții (Romani 8:18).

be-
via
eter-
va
șești
ț i i

